

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 271. Quid agendum sit Confessario hominis ebriosi, vel habentis
ebriosam uxore[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

1848. §. 8. Si existens in scalis adhuc confiteritur, si prius jam confessus est, & Judex difficulter concederet descensum, moneat de dolore eligiendo, & ibi absolvat: si autem ex pertinacia antea non fuit confessus, rogandus Judex, ut permittat descendere.

1849. §. 9. Si per testimonia plenè convictus, negat crimen, *Suar.* & *Sanch.* nolunt, *Hart.* & *Potel.* volunt absolvi: *Avers.* l. 1. rectè dicit, si statim dubiè præsumi possit non fecisse, absolvendum, quia hic potius credendum Reo: i autem ipsemet Confessario sit fassus, non esse absolvendum, nisi velit etiam in judicio fati, quia ad hoc tenetur.

1850. §. 10. Nec ante nec post supplicium quidquam dicat contra Judices, sed solos privatum admoneat, si opus, debet enim stare pro autoritate Judicium ne Reos conciter, & sic mortem impatientius admittant. Plura videri possunt apud *Lohner De conversatione Apostolica p. c. 5. Voglerum Frostbronn l. 7. c. 2. 3. 4. Polani in Methodo adjuvandi moribundos c. 18.*

1851. Q. 271. Quid agendum sit Confessario homini ebriosi, vel habentis ebriosam uxorem. Bl. §. 1. Ebriosus obligandus est ad declinandas occasionses bibendi, vel ad bibendum non plus, quam sciat per experientiam se posse portare. Si monitus non faciat, in poenam injungenda abstinentia à potu inebriante diebus illis, quibus prævidetur futura occasio. Si bibere debet, et quod cogatur prandere vel agere cum aliis bibentibus, nec omnino possit nequidem per fraudem declinare haustum, sugerenda sunt præservativa & naturalia remedia pro cavenda ebrietate, qualia colligit *Gob.* in *Quint. 5. c. 5. l. 1. &c.*

1. & 2. Peccat tamen venialiter, qui talibus præservativis utitur sine justa causa, & tantum ideo, ut ultra debitum possit bibere, hæc enim est intemperantia, & per tales potationes valetudo frangitur.

§. 2. Ut possit se excusare & paulatim ap- 1852.
petitum inordinatum corrigere, voveat per aliquod tempus abstinere à vino, vel non adire tabernam, aut saltem voveat non bibere ultra id, quod scit se ferre posse sine periculo ebrietatis. Quod si voveat omnino abstinere à vino, votum non debet esse ad longum tempus, nequidem ad niensem integrum, tum quia hoc erit ipsi nimis difficile, ideoque vix observabit, tum etiam quia post hepar accensum & assuetum stomachum, si nimis subitus & violentus sit transitus ab extremo ad extremum, patierur valetudo, unde consultius erit obligare, ut paulatim sibi subtrahat aliquid, donec periculum inebriandi evaserit.

§. 3. Matthias Faber Conc. 5. Domin. 16. 1853.
post Pentec. dat ebriosis supra 5. digitos consideranda hæc quinque puncta. Quid fecisti? quantum perdidisti? qualis per ebrietatem evasisti? Quæ supplicia meruisti? Quid jam toties promisisti? Etiam prodest injungere illi, ut à Confessione domum reversus dicat uxori, si hæc sobria sit & prudens; video, quanta mala mihi, tibi, prolibus, rei familiari afferat mea damnata ebrietas, planè constitui cum bono Deo vitam sobriam instituere, & quia nosti tempus atque occasions, quibus soleo in eam miseriam prolabi, quoties videbis periculum adesse, mone me, impecietiam invitum, & postea agnoscam te bene egisse, sic enim volo fieri. Plura suggerit Gob. l. 3.

§. 4.

1854. §. 4. Si vir apud Confessarium conqueratur de uxore ebriosa, quærendum, an non ipse met sit ebriosus: si affirmet, dicendum, ut corrigat se primum, quia ebriosus frustra sobrietatem requirit in alio. Si neget, suadendum, uxori ad mensam concedat, quantum simili conditionis mulieribus concedi solet, autem aliquantò plus. Si sic nil proficiat, ut rationibus accommodatis ad persuadendū, abstineat, etiam aliorum autoritatem interponat. Si neque hæc juvent, minetur verben addit: *Gob.* ut etiam det, ubi opus, in tali enim casu dicit licitum esse verberare uxorem, etiamsi sentiat ad plures dies, sed de hoc dixil.

p. i. n. 734. Per experientiam alicujus patientis scio, quod exemplum viri sobrii, patientia & moderata ejusdem admonitio plus potuerint, quam verbera vel rixa.

1855. §. 5. Sive vir sive mulier in ebrietate tumultuetur, alter, qui sobrius est, non objurgat vel obstrepat eo tempore, sed patienter fileat, alioquin malum magis exasperat. Cogitat prudens fuisse illud *Recipe Medici*, datum mulieri, ut quamdiu ebrius maritus tumultuaretur, ipsa de aqua, quam in phiala dabat (erat autem naturalis) partem aliquam ore clauso retineret. Simile fuit factum chirurgi, qui vocatus ad curanda vulnera à marito inficta uxori, primum emplastrum applicare voluit ori mulieris, dicens hoc vulnus & foramen esse ante omnianandum.

1856. Q. 272. Quid observandum sit circa hominum convertendum vel conversam ad fidem. R. §. 1. Aliqui acatholici sunt pertinaces, & cum his vix quidquam utiliter agitur; unde consultissimum est